

Chistul popliteu

Acest chist nu este periculos, si pacientul nu trebuie sa il considere cancer.
De obicei chistul contine doar lichid sinovial ceea ce explica variatiile sale de volum.

Autor: Dr. Nitulescu Alexandru

medic specialist ortoped

email: alexandru_orto@yahoo.com

data ultimei actualizari: 10.10.2008

Adesea chistul este de mici dimensiuni si nu jeneaza functional genunchiul. Uneori este voluminos, tensionat, si poate provoca dureri, o jena la mers, o limitare a miscarilor de flexie, si mai ales la miscarile de flexie maximala

Ce este chistul popliteu?

Cum se face diagnosticul?

Tratamentul unui chist popliteu Ce este chistul popliteu?

Ca si celelalte articulatii, genunchiul este inconjurat de o capsula articulara care il izoleaza, ca o adevarata punga ermetica. Acest invelis este tapetat el insusi de un invelis interior: sinoviala. Acest tesut sinovial secreta un lichid numit lichid sinovial care permite hranirea cartilajului articular ca si lubrefierea articulatiei. In cazul unui traumatism sau a unei anomalii din interiorul articulatiei, sinoviala poate sa reactioneze secretand o cantitate importanta de lichid care este la originea unui revarsat lichidian sinovial (hidartroza) in interiorul genunchiului. Presiunea articulara creste si se poate astfel forma o veritabila hernie in partea posterioara a genunchiului. Acesta este un chist numit chistul popliteu, caci se dezvoltă la nivelul fosei poplitee, posterior de articulatia genunchiului. Chistul popliteu este cunoscut si sub numele de "chistul Baker

Acest chist nu este periculos, si pacientul nu trebuie sa il considere cancer. De obicei chistul contine doar lichid sinovial ceea ce explica variatiile sale de volum. Adesea chistul este de dimensiuni si nu jeneaza functional genunchiul. Uneori este voluminos, tensionat, si poate provoca dureri, o jena la mers, o limitare a miscarilor de flexie, si mai ales la miscarile de flexie maximala. Rar se poate ca chistul Baker sa comprime datorita volumului sau formatiunile anatomice situate in spatiul popliteu-astfel poate provoca o tumefactie a gambei si piciorului, furnicaturi sau senzatii de arsuri la nivelul gambei (parestezii). In anumite cazuri, la efort, chistul se poate rupe. Pacientul simte in acest caz o durere de mare intensitate urmata de o tumefactie a gambei. Diagnosticul este de multe ori confundat cu cel de ruptura musculara sau cu tromboflebita profunda. Cum se face diagnosticul? Medicul trebuie sa se gandeasca la acest diagnostic in caz de dureri situate in regiunea posterioara a genunchiului mai ales daca se palpeaza o tumora de forma unei bule. Volumul chistului este variabil, diminueaza sau dispare daca genunchiul este flectat, si este mult mai proeminent daca genunchiul este in extensie. In caz de indoiala, se practica ecografia genunchiului care precizeaza localizarea chistului, volumul sau si confirma diagnosticul. Acest chist popliteu este frecvent consecinta unei patologii ale articulatiei genunchiului-trebuie deci sa cautati cauza la nivelul articulatiei: poate fi vorba despre leziuni cartilaginoase, meniscale, sinoviale, de urmarile unui traumatism, artroza...etc. Tratamentul unui chist popliteu Adesea chistul Baker evolueaza spontan, fara nici un tratament, si se vindeca prin golirea in articulatie. Chistul fiind benign, nu trebuie facut in acest caz nici un tratament suplimentar. Cateodata chistul persista, si daca este jenant, poate fi tratat prin punctie si infiltrare a unui produs cortizonic care faciliteaza scaderea dimensiunilor lui. Paralel, pentru a evita recidiva, trebuie cautata si tratata cauza din interiorul articulatiei, eventual printr-o interventie chirurgicala, cum este cazul in leziunea de menisc de exemplu. In cazurile rebele, cu persistenta jenanta a chistului, un tratament prin artroscopie este posibil: este vorba despre gasirea orificiului prin care sinoviala herniaza prin artroscopie si de largirea orificiului; se suprima astfel efectul de supapa al orificiului care este raspunzator de fenomenele dureroase. Insa acest tratament este prea recent pentru a afirma eficacitatea lui. In schimb tratamentul clasic prin chirurgie deschisa trebuie evitat pe cat posibil, datorita riscului important de recidiva a chistului.